पूर्वार्धं शाभं गृहीत्वाभिपद्यालभ्य मन्त्रलिङ्गाद्यजमानः एदमगन्मेति पठति · पूर्वो भागः शालायाः पूर्वार्धः पूर्वार्धे भवः पूर्वार्ध्यः · प्राग्वꣳशस्य मध्यमꣳ स्थूणाराजमालभ्य जपतीति वाजसनेयकमित्यापस्तम्बः · शालामध्यवस्यतीति (३. १. १. ११) वचनात् शालायां प्रविश्यैतत्कर्तव्यम् अत एव शालायामित्ययमवयवोऽपि पूर्वसूत्रेण योजितः । अनेकयजमानके सर्वेऽरणिपाणयो मुख्यं गृहपतिं शालास्तम्भग्रहणं कुर्वाणमन्वारभन्ते ॥ ॥ प्रथमा कण्डिका ॥ १ ॥

राजानं निदधात्याहृतश्चेत् ॥ १ ॥ शालायामित्यत्रानुवर्तते · सोमं शालामध्ये निदधाति यदि वनादानीतो भवति ।

प्राक्क्रयादन्नमुपहरत्यस्मै हविष्यममाꣳसमग्निं विहृत्य ॥ २ ॥ सोमार्थमग्निं विहृत्य आहवनीयं दक्षिणाग्निं चोद्धृत्य सोमक्रयादर्वाक् अस्मै सोमाय मांसवर्जितं हविषे हितं व्रीहियवाद्यन्नमदनयोग्यमुपहरन्ति उपढौकयन्ति · अग्न्योर्विहारश्च क्रतुनिर्देशपूर्वकः कर्तव्यो ऽग्निष्टोमसंस्थज्योतिष्टोमार्थं गार्हपत्यादाहवनीयमुद्धरामीत्येवम् · मानवे पूर्वया द्वारा विमितं प्रविश्य क्रतुनिर्देशं कृत्वा तस्मिन्नग्नी विहरतीति · अत एव विहारोपदेशादर्थात्पूर्वतरं गार्हपत्यं मथित्वेति गम्यते · ततश्चायं क्रमः शालां प्रविश्य स्तम्भग्रहणम् सोमनिधानम् मन्थनम्[1] ततो भूसंस्कारपूर्वकं विहरणम् ततः सोमायान्नोपहारः ।

सप्तसु प्रक्रमेष्वर्धव्यामे च साग्निचित्ये ॥ ३ ॥ साग्न्ये सचयने सोमयागे गार्हपत्यखरस्य मध्यात्त्रिपदेषु सप्तसु प्रःषु ततः परमर्धव्यामे च आहवनीयस्य विहरणं कर्तव्यम् · अनग्निचित्ये तु न नियमः तत्राष्टासु प्रक्रमेः मत्या वेति (४. ८. १२) ।

अपराह्णेऽश्नातीष्टम् ॥ ४ ॥ यजमानोऽङ्गो द्विधाविभक्तस्य द्वितीये भागे यदिष्टं वाञ्छितमन्नं पायसापूपमोदकादि तदश्नाति ।

उपपन्नं वा ॥ ५ ॥ अथवा यदन्नं सम्पद्यते ।

न वा ॥ ६ ॥ अथवा इष्टं वा उपपन्नं वा नाश्नात्येव यद्यशनेच्छा न भवति ।

क्रत्वर्थमपदिश्यान्यस्माऽउत्तरे परिवृतऽउदकुम्भवत्यप्सु-दीक्षा ॥ ७ ॥ अशनानन्तरं यजमानः क्रतुसाधनभूतमर्थं धान्यघृतहिरण्यादिद्रव्यमन्यस्माऽअपदिश्य

1) deest B.